

Nr 37

Av herr **Dickson**, om ändrad ordning för beredande av frågor rörande ersättning för riksdagsmannauppsdragets fullgörande.

Vid 1952 års riksdag väcktes en motion, II: 17, som tedde sig på följande sätt:

Bland ärenden som riksdagen har att handlägga inta de, som beröra riksdagsledamöternas ersättning för riksdagsmannauppsdragets fullgörande och därmed sammanhängande förmåner, en särställning.

Det är dess bättre ej så ofta som sådana avgöranden äro påkallade, men varje gång de förekomma, väcka de olust bland många av riksdagsledamöterna och häftig reaktion i pressen och bland allmänheten. Denna reaktion tar sig uttryck i tesen: »Riksdagsledamöterna bevilja, på skattebetalarnas bekostnad, sig själva förmåner (underförstått: möjligen eller troligen alltför feta sådana).» En sådan allmänhetens reaktion undergräver riksdagens prestige och är ägnad att skada såväl folkrepresentationens som de enskilda ledamöternas anseende. Nu gällande ordning är icke tillfredsställande, och en ändring bör därför åvägbringas.

Den ömma punkten i spörsmålet är den, att riksdagens ledamöter, utan varje officiell yttre rådgivning, sätta sig ned att själva i penningar värdesätta sina egna prestationer och uppoffringar, varefter arvoden m.m. fixeras på grundval av dessa i egen sak gjorda överväganden. Ett enkelt sätt att komma förbi det stötande i nu gällande praxis är att tillskapa en rådgivande remissinstans, vars yttrande borde inhämtas, då frågor av här diskuterad karaktär uppkomma.

Som remissinstans kunde tänkas ett för tillfället sammankallat, utomordentligt kollegium, bestående exempelvis av en ledamot av regeringsrätten, presidenten i kammarrätten, generaldirektörerna för statskontoret och riksräkenskapsverket, två eller tre landshövdingar samt ordförandena i Landsorganisationen, Tjänstemännens centralorganisation och Arbetsgivareföreningen eller motsvarande. Minst två av kollegiets ledamöter borde själva tidigare ha varit ledamöter av riksdagen.

Vi få nu hemställa,

att riksdagen måtte besluta en anordning i motionens syfte samt att uppdraga åt konstitutionsutskottet att, exempelvis

efter i densamma antydda riktlinjer, utarbeta erforderliga bestämmelser.

Stockholm den 12 januari 1952

		<i>James I. A. Dickson</i>
<i>Frans Severin</i>	<i>Folke Kyling</i>	<i>Carl Lindberg</i>
<i>Verner Hedlund</i>	<i>Alarik Hagård</i>	<i>Albert Larsson</i>
<i>Sigfrid Jonsson</i>	<i>Margit Vinge</i>	<i>Brita Elmén</i>
<i>Thorvald Ekdahl</i>	<i>Paul Bergstrand</i>	<i>Jöns Nilsson</i>
<i>Jean Braconier</i>	<i>Arvid Hallberg</i>	<i>Anders Pettersson, Dahl</i>
<i>Gustaf Nilsson</i>	<i>Nils Jönsson, Rossbol</i>	<i>Sven Wedén</i>
<i>Johan Ahlsten</i>	<i>Karin Wetterström</i>	<i>Walter Edström</i>
<i>Lisa Johansson, Skövde</i>	<i>Aug. Spångberg</i>	<i>Axel Landgren</i>
<i>Sven Antby</i>	<i>Folke Nihlfors</i>	<i>Gunnar Ericsson</i>
<i>Margit Wohlin</i>	<i>Magnus Nilsson</i>	<i>Märta Boman</i>
<i>John R. Anderson</i>	<i>Carl Östlund</i>	<i>Carl Christenson, Malmö</i>
<i>Ernst V. Staxäng</i>	<i>P. Hj. Fagerholm</i>	<i>Axel Gustafsson, Borås</i>
<i>Eric Nilsson i Svalöv</i>	<i>Nils Odhe</i>	<i>Helga Sjöstrand</i>
<i>C. O. Carlsson i Bakeröd</i>	<i>Henry Allard</i>	<i>Rudolf Boman i Kieryd</i>
<i>Ruth Ager</i>	<i>K. J. Andersson i Alfredshem</i>	<i>Hildur Nygren</i>
<i>Oscar Andersson i Långviksmon</i>	<i>Oliva Nordgren</i>	<i>Per A. Johnsson i Kastanjegården</i>
<i>Carl Hoppe</i>	<i>Stig F. Hansson i Önnarp</i>	<i>Erik Rosén</i>
<i>Hans Levin</i>	<i>Elsa Ewerlöf</i>	<i>Nancy Eriksson</i>
<i>Gösta Netzén</i>	<i>E. Birke</i>	<i>Ellen Svedberg</i>
<i>Ragnar Ekström</i>	<i>Hjalmar Gustafson, Dädesjö</i>	<i>Gustaf Svensson i Vä</i>

<i>Ruth Hellström</i>	<i>T. G. v. Seth</i>	<i>Elsa Johansson</i>
<i>Birger Utbult</i>	<i>Sven Persson</i>	<i>K. Gust. Wirtén</i>
<i>Nils Nestrup</i>	<i>Edvard Mårtensson</i> i Smedstorp	<i>Harald Andersson</i> i Dunker
<i>Arvid Andersson,</i> Ryggestad	<i>Alg. Gunnarsson</i>	<i>Helge Lindström</i>
<i>Ivar Jansson</i>	<i>Abel Andersson</i> i Löbbo	<i>Ragnar Huss</i>
<i>Gerda Höjer</i>	<i>Hj. Ahman</i>	<i>Olaus Nyberg</i>
<i>Gunnar Engkvist</i>	<i>P. L. Orgård</i>	<i>Elin Eriksson</i>
<i>Elsa Lindskog</i>	<i>Gösta Andersson,</i> Mölnadal	<i>Eskil Eriksson</i>
<i>Ingemund Bengtsson,</i> Varberg	<i>Carl E. Johansson,</i> Torp	<i>Jerker Svensson</i> i Göteborg
<i>Ruben Swedberg</i>	<i>Hans Gustafsson</i> i Stockholm	<i>Sven Hedqvist</i>

Då i ovanstående motion berörda problem ännu i dag, fjorton år senare, icke synes på ett tillfredsställande sätt ha fått sin lösning, hemställer jag ånyo,

att riksdagen måtte besluta att en remissinstans i enlighet med motionens syfte inrättas samt uppdraga åt konstitutionsutskottet att, exempelvis efter i motionen antydda riktlinjer, utarbeta erforderliga bestämmelser.

Stockholm den 12 januari 1966

James I. A. Dickson